

душень. Туй всичко увличаше сърцето ми и пожелавахъ поне частицѣ отъ тѣзи растухъ да отдѣлѣхъ и за печалнѣхъ и уединеннѣхъ майкѣ. Отъ тогазъ наченѣхъ да обичамъ бащѣ си и тази моя любовь ся уголѣми въ малко врѣме отъ истинно удивленіе, като го видѣхъ че обладава рѣдки и высоки отъ природнѣхъ дарованія въ нѣкои обстоятелства на живота, въ ловѣтъ, напри-мѣръ, въ ѣзденіето, въ обществото и въ пиршествата. Той бѣше опытенъ ѣздецъ, краснорѣчивъ, искусенъ въ обходѣ, неустрашимъ и щедръ; за туй азъ го гледахъ като съвършенъ образецъ на мѣжкнѣхъ красотѣ и на рыцарското благородство. Той самъ си съ горчивѣ усмихнѣ наричаше себе си послѣденъ на благороднѣхъ. Такъвзи бѣше баща ми извѣнъ-кѣщи; но въ кѣщи ставаше неспокоенъ, каприціозенъ, и темеруть.

Увлеченіята му срѣщу толкось сладкѣхъ ми и толкось нѣжнѣхъ майкѣ, быхъ възбудили въ сърцето ми негодованіе, ако той не побързваше всякога да ги изглажда съ сердечны доказателства отъ раскайваніе и любовь за коѣхъто казувахъ. Тѣзи доказателства оправдавахъ бащѣ ми като свидѣтельствувахъ за благѣхъ му и чувствителнѣхъ душѣ, ако и да ставаше по нѣкога опакъ поради систематическото и постоянно съпротивленіе на неговѣхъ желанія. Азъ прѣдполагахъ че майка ми страдае отъ нервическѣ болестъ или отъ най-лошѣхъ меланхоліѣхъ; тѣй поне заключавахъ отъ ду-